

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen (Oud-Katholieke parochie voor Groningen, Friesland, Drenthe en de Noordoostpolder)

Parochiebrief 3-3-2023 No. 2023.4. (75)

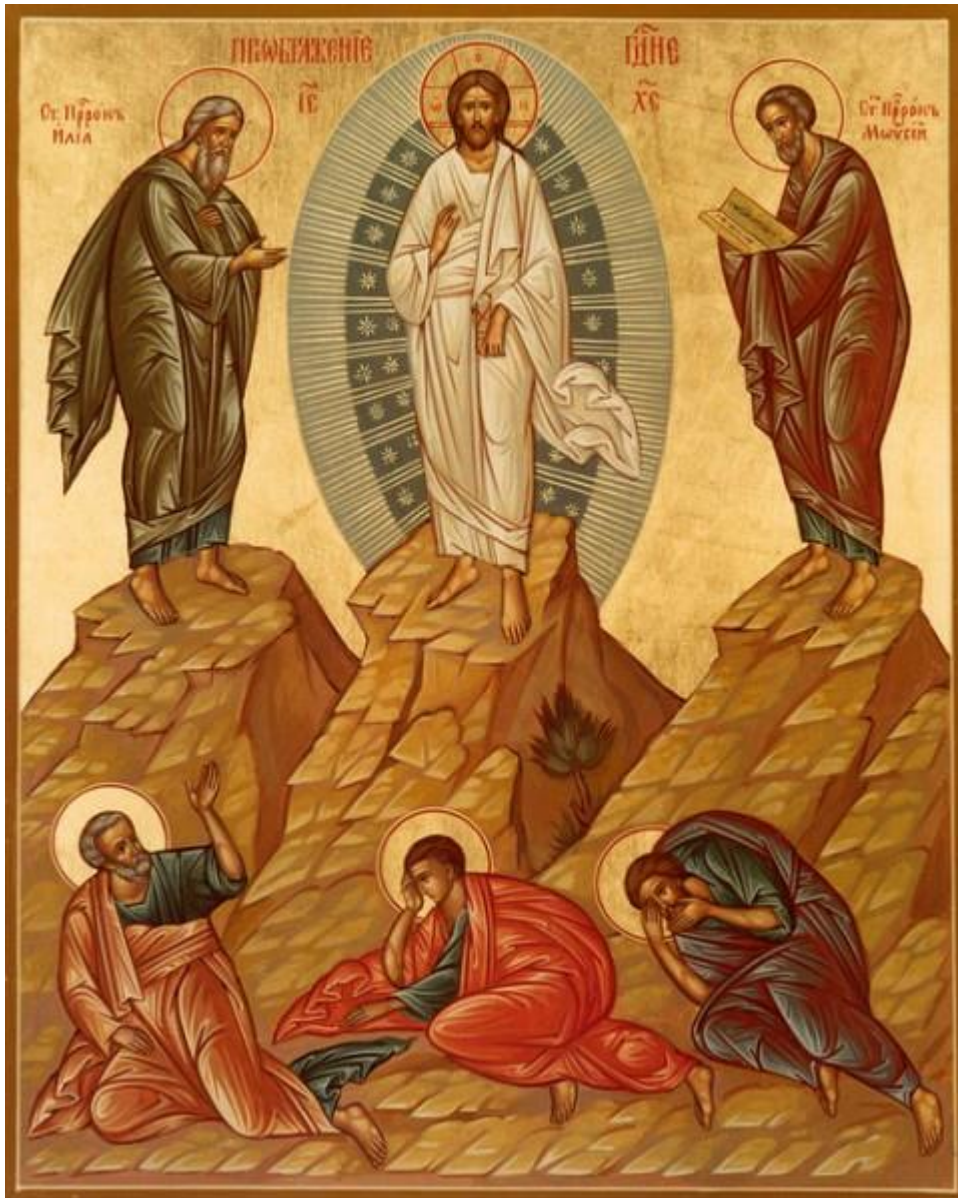
Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Groet van de bisschoppen aan het begin van de Veertigdagentijd
3. Heilige liefde – hulp bij het Bijbellezen in de Veertigdagentijd
4. Diocesane livestreamvieringen
6. Hoe wij vieren
7. Thuiscollecte
8. Veilige kerk
9. Agenda vieringen
10. Contact

1. Van de pastoor

Onze eerstvolgende *eucharistieviering* is a.s. *zondag 5 maart* om 11.00 uur. Wij vieren dan de *tweede zondag van de Veertigdagentijd*. Centraal staat in de lezingen het evangelieverhaal van de verheerlijking van de Heer op de berg. Op de berg – waar Christus in gebed is - verschijnen aan Hem Mozes en Elia, de vertegenwoordigers van Wet en Profeten. Daar op de berg wordt aan Petrus, Jacobus en Johannes de heerlijkheid van Christus geopenbaard. Voordat Hij te Jeruzalem zijn Paasweg, zijn uittocht zou volbrengen, waar Hij moest lijden en sterven om in heerlijkheid te verrijzen, wordt Christus aan zijn drie meest intieme leerlingen geopenbaard als de geliefde Zoon, in wie God zijn welbehagen heeft.

*God, Gij die van ons gevraagd hebt
te horen naar uw geliefde Zoon,
wil ons door uw worden
van binnen zo bewegen
dat wij voorbij zien
aan al wat ons verblindt
en oog gaan krijgen
tot ons eigen verrassing
voor wat ons werkelijk verrijkt.
Amen.*

Deze ikoon van de Transfiguratie, de verheerlijking op de berg, is afkomstig van de website van de Oekraïense Orthodoxe Kerk in de Verenigde Staten.

Vastengroet

Ieder jaar brengen de bisschoppen een groet aan het begin van de Veertigdagentijd. Dit jaar 2023 wordt er in onze kerk en onze samenleving stilgestaan bij enkele gedenkwaardige gebeurtenissen uit het verleden. Dat gedenken nodigt ons ook uit om naar de toekomst te kijken. Ook enkele kerkelijke processen dagen ons dit jaar uit tot extra bezinning. Als handreiking tot gesprek hierover nemen de bisschoppen in hun brief enkele vragen op. Ze hopen dat gelovigen elkaar rond deze vragen willen ontmoeten voor gesprek. Dat kan in de parochie of statie, in een gespreksgroep door de week of bij de koffie na de mis, met vrienden of met huisgenoten. Natuurlijk kan je de vragen ook

persoonlijk overwegen. De bisschoppen hopen dat hun brief een bijdrage kan leveren aan onze geloofsgroei op weg naar het Pasen van de Heer.

Bijbelse overdenking in de Veertigdagentijd: Heilige liefde

De inleidende woorden voorafgaande aan de zegening en de oplegging van de as op Aswoensdag riepen ons niet alleen op tot bezinning en gebed, tot boetvaardigheid en zelfverloochening, maar ook tot het *lezen en het overdenken van Gods woord* in de veertig dagen op weg naar Pasen.

Als handreiking voor dat laatste geef ik u hieronder graag een mooie Bijbels-theologische beschouwing door die mij trof in de Nieuwsbrief van het Nederlands Bijbelgenootschap. Aan de hand van een lezing uit de profetie van Hosea en van gedeelten uit de brief aan de Romeinen en het evangelie van Johannes wordt daarin ingegaan op de liefde van God voor ons mensen; een liefde die God alles heeft gekost, zoals de schrijfster zegt.

Vastenactie

Voor de **vastenactie** ten behoeve van *weeskinderen in Oost Congo* verwijs ik u graag nog eens naar het artikel in de vorige parochiebrief. In onze vieringen gedurende de Veertigdagentijd zal de *tweede collecte* voor de vastenactie zijn. Uw bijdragen kunt u ook overmaken op de rekening van de parochie onder vermelding van: Vastenactie 2023.

Actie kerkbalans

Wat ik u ook nog weer eens graag doorgeef is de brief over de actie **Kerkbalans 2023**. Voor de voortgang van oud-katholieke liturgie en pastoraat in onze noordelijke parochie kunnen we niet zonder uw financiële steun!

Werkbezoek aartsbisschop aan parochie

Op zaterdag 18 en zondag 19 maart brengt de aartsbisschop van Utrecht, mgr. Bernd Wallet, een werkbezoek aan onze parochie. Zaterdags heeft hij een gesprek met het kerkbestuur over de stand van zaken in parochie en kerngroep en over gedachten met betrekking tot toekomstige ontwikkelingen. Voor de kerngroep Friesland zal Pieter van Hes bij dit gesprek aanwezig zijn. Zondags gaat de bisschop om 11.00 uur voor in de eucharistieviering. Na de viering is er een *gemeentevergadering* waarin bisschop en parochianen met elkaar in gesprek kunnen gaan. Leden en gastleden zijn uitgenodigd om op 19 maart met de bisschop te vieren en in gesprek te gaan.

Tabernakel

Op zondag 19 februari kon na de communie de ciborie met daarin het overgebleven eucharistische brood in het tabernakel - waarover u in het vorige nummer kon lezen - worden geplaatst. Alvorens dat gebeurde werd het tabernakel met een zegengebed "apart gesteld".

Voor diegenen die niet aanwezig konden zijn volgt hieronder het gebed dat daarbij gesproken werd:

*Zo dikwijls als u dit brood eet en drinkt uit deze beker,
verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt.*

Laat ons bidden.

Heer God, Vader van onze Verlosser Jezus Christus,
die op de avond voor zijn lijden
het sacrament van zijn Lichaam en Bloed
heeft ingesteld:
geef dat in dit tabernakel,
dat wij vandaag aan uw dienst wijden,
de uiterlijke tekenen van het Nieuwe Verbond
veilig mogen worden bewaard,
en dat wij de dood en verrijzenis van Christus mogen vieren
totdat Hij komt in heerlijkheid;
Gij die leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Uit de parochie

Iene en Hans Noorlander-Reiling zijn kort geleden van het Groningse Smilde naar het Drentse Smilde verhuisd. Een goede tijd toegewenst in jullie nieuwe woonplaats!
Vorig jaar kon *Marieke Voogt* uit Hoogveen tot haar vreugde – nadat dit lange tijd door gezondheidsproblemen niet mogelijk was - weer in de vieringen komen. Helaas kreeg ze eind van het jaar problemen met haar bekken, die er voor zorgden dat zij niet meer naar Groningen kon komen. Pijn heeft ze niet meer, maar het herstel gaat nog wel een paar maanden duren. Veel sterkte gewenst!

Alle goeds gewenst en een hartelijke groet,

Wietse van der Velde, pastoor

2. GROET VAN DE BISSCHOPPEN aan het begin van de Veertigdagentijd

Zusters en broeders,

Als we op Aswoensdag aan de Veertigdagentijd beginnen, horen we opmerkelijke woorden: “Zie, nú is het de tijd van het welbehagen! Nú is het de dag der zaligheid!” (2 Korintiërs 6,2). In een modernere vertaling: “Nu is het de gunstige tijd! Vandaag is het de dag van het heil”.

Wanhoop in de wereld

Je moet maar durven, zulke woorden spreken in een tijd waarin de wereld op zijn grondvesten schudt. Letterlijk, met de tienduizenden doden die de aardbeving in Turkije en Syrië heeft veroorzaakt, de miljoenen die in een moment tijd alles verloren hebben. Figuurlijk, waar crisis op crisis veel mensen moedeloos en machteloos maakt, zonder hoop op verbetering of vertrouwen in de politiek. Je moet maar durven, zulke woorden spreken in een werelddeel waar oorlog uitgebannen leek, maar precies een jaar geleden Rusland de aanval begon op het orthodoxe broedervolk Oekraïne. En ja, je moet maar durven, en net doen als we de zwarte bladzijden uit onze eigen geschiedenis – van langer geleden of uit recentere tijd – hebben omgeslagen en met een schone lei zijn begonnen.

De betekenis van geloof

Het lijkt in onze tijd niet populair om publiekelijk de vraag te stellen wat God met dit alles te maken heeft. Dat is niet omdat oude zekerheden van vroeger die uit een catechismus werden geleerd niet meer zouden voldoen. Het lijkt er meer op dat God uit het hele denken van een moderne mens is verdwenen en de vraag dus onzinnig is geworden. De gemakkelijkste weg zou zijn ons daarbij ook in de kerk neer te leggen en rond ons geloof geen waarheidsvragen meer te stellen. De moeilijkere weg is de uitdaging aan te gaan om de woorden van Paulus als oproep te horen. Stel dat hij iets zinnigs met ons deelt, wat is dan voor ons het heil dat ons 'vandaag' wordt aangeboden? Wat ligt 'nu' zo gunstig voor het grijpen? We gaan er vanuit dat we als gelovige mensen grotendeels dezelfde verlangens hebben als mensen van alle tijden en geloofs- en levensovertuigingen. Ook wie met de christelijke boodschap niet vertrouwd is, verlangt naar heil of heelheid, naar vrede en gunstige tijden.

In de wereld, maar niet van de wereld

De uitspraken van Paulus zijn ook in zijn eigen verband opmerkelijk. Als hij 'nu' en 'vandaag' van een gunstige tijd spreekt, deelt hij meteen ook een opsomming van wat hij omwille van de verkondiging van het Evangelie allemaal heeft moeten doorstaan. Als je zijn flinke lijst aan ontberingen, nood en ellende hoort zou je kunnen denken: 'Ja ja, Paulus, wat heb je het zwaar gehad!' Net als die serie ontberingen ons een beetje begint te irriteren, noemt Paulus enkele positieve deugden, waarmee je het in de nood blijkbaar uithoudt: geduld, goedheid, ongeveinsde liefde. En hij eindigt met een serie krachtige tegenstellingen of paradoxen die de houding van een christen te midden van alle ontberingen kenmerken: 'als stervend, en zie: wij leven', en 'als niets hebbend en toch alles bezittend'. De paradox is de basishouding van een christen, die in deze wereld leeft, maar niet van deze wereld is.

Zulke woorden kan je alleen beamen als je zelf zulke ontberingen hebt meegemaakt. Vanuit onze relatief veilige positie in West-Europa kunnen wij ze niet voorhouden aan slachtoffers van natuurrampen, oorlogen of vervolgingen. Als wij de woorden van Paulus willen horen, moeten we ze horen vanuit wat we zelf hebben ervaren aan verlossing, aan bevrijding uit wat ons benauwde. Dit jaar 2023 hebben we daar als oud-katholieken bijzondere aanleiding toe. We noemen er drie en laten die telkens vergezeld gaan van vragen waarover we met elkaar in gesprek kunnen gaan.

300 jaar onafhankelijk katholiek

1. We gedenken dit jaar de 300ste verjaardag van de verkiezing van Cornelis Steenoven tot aartsbisschop van Utrecht. Met zijn verkiezing en wijding kozen katholieken in de Republiek voor een eigen weg, waarvan men wist dat die door het centrale kerkgezag in Rome niet zou worden goedgekeurd. Men koos daarmee voor de eigen verantwoordelijkheid om de katholieke traditie voort te zetten. In die traditie heeft elke lokale kerk een bisschop. En als die er niet is, zoals dat in 1723 al zo'n vijftien jaar het

geval was, dan moet men als kerk ervoor zorgen dat die er komt. We vieren als oud-katholieken dit jaar niet de bevestiging van het conflict met Rome of het begin van de Oud-Katholieke Kerk. We vieren het overwinnen van onmacht en impasse door te doen wat gedaan moet worden. Deze opdracht wacht ons ook vandaag in een sterk veranderende samenleving. Als het hart van de zaak helder is, kunnen we samen deze uitdaging aan.

Om bij stil te staan:

- *Wat behoort tot de kern van je christen-zijn, waar kun je niet zonder?*
- *Waardoor of door wie laat je je raken?*
- *Hoe neem je je verantwoordelijkheid en waar liggen je grenzen?*

Het synodale proces

2. We verheugen ons over het synodale proces dat onze rooms-katholieke zusters en broeders zijn begonnen. Wij hebben als oud-katholieken een lange ervaring met synodaliteit, dat wil zeggen: een gezamenlijk gedragen en vormgegeven verantwoordelijkheid voor alle aspecten van het kerkelijke leven. We hopen dat de oproep van paus Franciscus ertoe leidt dat verouderde machtsstructuren met de nodige creativiteit worden doorbroken. Het synodale proces voedt ook de hoop dat er nieuwe stappen in de oecumene kunnen worden gezet. Waar de kerken zich in een samen optrekken van oudere en jongere gelovigen in al hun diversiteit op de toekomst richten, hopen wij dat de oecumenische afstand tussen kerken wordt verkleind. We staan in onze kerk voor de uitdaging om onze gezamenlijke verantwoordelijkheid te verdiepen, om met elkaar de uitdagingen in een veranderende wereld aan te kunnen.

Om bij stil te staan:

- *Hoe voed je je geloof en houd je je enthousiasme op peil?*
- *Hoe ervaar je samenwerking binnen onze kerk, waar liggen kansen?*
- *Hoe kunnen we de lasten van het kerkelijke werk zo goed mogelijk verdelen?*

Verbreek de ketenen

3. We gedenken in Nederland dit jaar dat de slavernij 150 jaar geleden officieel werd afgeschaft. De minister-president bood voor dat besmette verleden zijn excuses aan. Op 30 juni vieren de kerken samen 'de verbreking van de ketenen'. Ook bij deze herdenking gaat het niet alleen om iets uit het verleden. Jazeker, de gevolgen van de slavernij van toen worden ook vandaag de dag door nazaten van de tot slaaf gemaakten nog altijd ondervonden. Maar het onderliggende idee, dat sommige mensen door bepaalde kenmerken minder waard zouden zijn dan andere mensen en daarom ook minderwaardig behandeld zouden kunnen worden, dat idee is nog altijd springlevend en uit zich in racisme, vreemdelingenhaat, homohaat. In combinatie met een geglobaliseerde economie die nooit het persoonlijke gezicht van een mens ziet, maar alles wat leeft degradeert tot gebruiksvoorwerp in een winstgevend productieproces,

leidt de ongelijkwaardigheid van mensen tot moderne vormen van slavernij – bijvoorbeeld in landen waar onze kleding goedkoop wordt gemaakt of toeristen uit oost of west aan hun goedkope gerief komen. Hier tegenover staan bewegingen binnen en buiten de kerken die meer eenvoud en duurzaamheid voorstaan en respect voor alle mensen en alles wat God geschapen heeft. Om niet uit te komen bij iets dat kleiner is dan het koninkrijk van God, zijn we luisterend en actief onderweg met allen die verlangen naar recht en vrede en heilheid van de schepping.

Om bij stil te staan:

- *Met welke keuzes in ons eigen leven kunnen wij bijdragen aan een wereldwijde rechtvaardige samenleving?*
- *Hoe kan jouw parochie meer dienend in de wereld staan?*
- *Wat is jouw gebed voor je stad of dorp?*

Het gesprek aangaan

Met de vragen die wij hierboven formuleerden nodigen wij u uit voor onderling gesprek. Evenzeer kunnen het vragen zijn die in de Vastentijd aanleiding vormen tot persoonlijk zelfonderzoek. Hoe dan ook, het gesprek of zelfonderzoek zijn nooit bedoeld om onszelf daarmee vast te pinnen op onze schuld, maar om te groeien in het vertrouwen op Gods genade. Zo horen wij ook de woorden van de apostel Paulus. Als hij dat heilzame ‘nú’ zo benadrukt, dan is dat een uitdrukking van zijn onverwoestbare hoop op Gods toekomst. Die toekomst is er niet omdat Paulus zelf zo fantastisch alle bezoeken doorstaat, maar omdat hij ervan overtuigd is dat God ons door alles heen trouw blijft tot in eeuwigheid.

God blijft trouw

God blijft ons trouw. Dat schenkt ons ontspanning en geeft ons ook richting. Onze verlossing bestaat erin, dat Gods goedheid ons hele leven en dat van de hele wereld omvat, vanaf het grote loflied op de schepping in Genesis tot en met het nieuwe Jerusalem in de Openbaring van Johannes. Daartussenin is het aan ons om de lofzang gaande te houden. Dat doen we als we samenkomen voor het vieren van de liturgie op de eerste dag van de week. Dat doen we als we God en onze naaste dienen in de liturgie van elke dag, het opkomen voor ontrechten en het zoeken naar wegen om niet opnieuw in onrecht te vervallen. Dat doen we als we rouwen met de treurenden en helpen waar we kunnen bij het bouwen van een nieuw bestaan.

In de Vastentijd volgen wij Christus op zijn weg naar Jeruzalem. Daar zal hij de dood, en alle menselijke kwaad en onmacht dat daartoe leidde, overwinnen in de glorierijke dag van zijn opstanding. Gods trouw komt alle menselijke zwakheid te boven. Hij nodigt ons uit om elke dag opnieuw dat ‘nú’ te beamen.

We wensen u van harte een heilzame Veertigdagentijd toe.

Utrecht/Haarlem

Aswoensdag 22 februari 2023

+ *Barend Theodoor*, aartsbisschop van Utrecht

+ *Dirk Jan*, bisschop van Haarlem

3. Heilige liefde – hulp bij Bijbellezen in de Veertigdagentijd

Veel mensen denken dat het Oude Testament een God van 'wraak' en wetten laat zien en het Nieuwe Testament een God van liefde. Alsof God 'twee gezichten' heeft. In het verleden werd er zelfs wel gedacht dat de God van het Oude een ander was dan de God van het Nieuwe Testament.

Hosea 11 raakt me elke keer opnieuw. Dat is een gedeelte van het Oude Testament dat een heel ander beeld van God laat zien dan velen verwachten:

'Toen Israël nog een kind was, had Ik het lief; uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen' (vers 1). God heeft zijn volk als een kind leren lopen en nam dat kind op zijn arm (vers 3). Hij trok zijn volk mee 'aan koorden van liefde' (vers 4).

Hosea 11

In deze verzen proef je de liefde van ouders voor hun kind.

Hier wordt een beeld geschetst van de verhouding tussen God en zijn volk toen Hij het uit de slavernij van Egypte redde. Een lieflijk plaatje van een God vol zorg en liefde.

Toch boos

En dan toch, nee, dan juist volgt Gods boosheid op het kind dat wegliep bij zijn Vader. De enorme teleurstelling dat je kind niets meer met je te maken wil hebben. Het is beeldspraak voor het feit dat Gods volk andere goden ging dienen en zijn God daarmee krenkte. Dat het neggoden diende, zoals Baäl, die zogenaamd regen zou geven en de vruchtbaarheid van het land zou bevorderen – terwijl God zelf zijn volk te eten had gegeven en de Schepper van hemel en aarde is.

Dan zegt God niet: geeft niets hoor, jullie kunnen er ook niets aan doen, jullie zijn maar mensen. Nee, Hij is boos en spreekt over oordeel, dat gaat komen in de vorm van andere volken die over zijn volk zullen gaan heersen. ‘Mijn volk bijt zich vast in zijn ontrouw jegens Mij. Al roepen ze tot Mij, de Allerhoogste, Ik zal hun lot niet verlichten’ (vers 7).

Dat is het dan – einde verhaal. Of toch niet? Nee, want God spreekt verder:

‘Ach Efraïm, hoe zou Ik je ooit kunnen prijsgeven? Mijn hart wordt verscheurd, door barmhartigheid word Ik bewogen’ (vers 8). Letterlijk staat er: mijn hart draait zich om in mij.

Hosea 11:8

Een en al *compassion* (‘barmhartigheid’). Dit is een heel menselijke manier van spreken over God.

Heiligheid en liefde

Maar wat betekent vers 9 dan?

‘Ik zal mijn toorn laten varen ... want God ben Ik, en geen mens, Ik ben in jullie midden, Ik ben heilig.’

Hosea 11:9

Zijn ‘heiligheid’ en ‘hartstochtelijke liefde’ dan geen tegengestelde begrippen? Als God heilig is, kan Hij zijn toorn toch niet zomaar laten varen? Juist wanneer Hij als de Heilige bij zijn volk woont, volgt toch zijn oordeel?

God is de Heilige, de ‘Gans Andere’, totaal anders dan wij mensen. Hij is volmaakt, ook in zijn liefde. Die liefde is zo overweldigend en groots en onvoorstelbaar, dat ze zelfs doordringt in de diepste duisternis en deze overwint. Gods heilige liefde is veel groter dan de ontrouw van zijn volk. Menselijkerwijs was het allang gedaan met Gods liefde, maar juist omdat Hij God is, geeft Hij zijn volk niet op.

Deze onvoorstelbare, heilige liefde van God zie je in dit hoofdstuk, die zie je ook aan het kruis van Jezus. God zegt door het zenden van zijn Zoon en zijn sterven aan het kruis: Ik *kan* en *wil* jullie niet opgeven, jullie zijn Mij te lief. Zoals Paulus het zegt:

‘Maar God bewijst ons zijn liefde, doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren’.

Romeinen 5:8

De liefdevolle Vader in Hosea 11 is ook de Heilige, de volmaakte Vader, die in zijn liefde tot het uiterste is gegaan, zoals wij mensen dat niet kunnen. Hosea 11 staat daarmee heel dicht bij Johannes 3:16

‘Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’

Johannes 3:16

Heilige liefde – een groot wonder om ons elke dag over te verbazen en God voor te prijzen. Liefde die God alles heeft gekost. Ook en juist in de veertigdagentijd mogen we ons laten verwarmen door deze liefde.

Dr. Hetty Alleman is theoloog en schrijver. Ze woont in Surrey, Engeland (overgenomen uit: Nieuwsbrief Nederlands Bijbelgenootschap)

4. Diocesane livestreamvieringen

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een *livestreamuitzending* om 10.00 uur vanuit de *kathedrale kerk te Utrecht* verzorgd. Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

6. Hoe wij vieren

In juni 2022 zijn alle coronamaatregelen die het kerkelijk leven beperkten vervallen. Dit betekent voor onze manier van vieren het volgende.

1. De 1,5 meter afstand komt te vervallen.

2. Een vaste zitplaats is niet meer nodig.

N.B. Door het flexibele karakter van de zitplaatsen in de kerk, is het voor iedereen die dat wenst mogelijk om de anderhalve meter afstand te bewaren.

3. Een mondkapje hoeft niet meer gedragen te worden.

4. Bij het uitwisselen van de vredegroet kan men elkaar met het geven van een hand, een hoofdknik of een lichte buiging “vrede” wensen.

5. De heilige communie wordt onder twee gedaanten uitgereikt.

Hygiëne blijft ook hier een rol van betekenis spelen. Het drinken uit de kelk wordt echter in onze parochie nog niet gedaan. De kelk wordt door een assistent vastgehouden. U kunt dan de hostie in de wijn dopen.

Het blijft de persoonlijke keuze van iedere communicant om de heilige communie onder één of twee gedaanten te ontvangen.

Wietse van der Velde, pastoor

7. De ‘thuiscollecte’

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen: *“De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen”*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen,
onder vermelding van ‘thuiscollecte’.

Dan weet Christa wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

8. Veilige kerk

De OKKN hanteert een actief beleid om een veilige kerk te waarborgen. Alle informatie hierover is te vinden op de website: <https://oudkatholiek.nl/organisatie/veilige-kerk/>

9. Agenda vieringen

Vieringen in Groningen, parochiekerk van de H. Martinus, Witte de Withstraat 2: vieringen iedere 1^e, 3^e en 5^e zondag van de maand om 11.00 uur.

Voor de vieringen met *Kerst, de Goede Week en Pasen* en eventuele andere bijzondere vieringen: zie de agenda in de parochiebrieven voorafgaande aan die dagen.

Vieringen Grace Church (van de Anglicaanse gemeenschap):

iedere 2^e en 4^e zondag van de maand om 10.30 uur in onze kerk.

Eucharistievieringen Friesland, Caeciliakerk, Tsjerkepaed 26, 9081 AT Lekkum. Iedere eerste zaterdag van de maand om 19.00 uur

10. Contact

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuuatstraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris

mevr. Renée Lokman

mail: secretaris@groningen.okkn.nl

contactpersoon Friesland:

dhr. Pieter van Hes

mail: ptvhes@xs4all.nl

